ustura 80

Fiyatı 50 Kuruş

Tıraşta usta iken aksıyorsun sen bile,
Aman başberber, kestin, usturanı sık bile!
-Bileyciii!-

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Kastamonu'dan Sabri Akbaş yazıyor:

"Ben motosiklet tamircisiyim. Gördüm ki, herkes Markopaşa' ya derdini anlatıyor, ben de derdimi yanayım, dedim. Bana, kupon karşılığı hediye olarak iki ağızlık geldi. Birini kalfama verdim. Karşılıklı cigaralarımızı tüttürürken bir yanık kokusu duyduk... Aman, o yana bu yana, neresi yanıyor diye aranırken, bir de baktık ki, bizim ağızlıklar yanıyor. Böyle şey olur mu?".

MARKOPAŞA:

Olur. Ama önce, yeri geldiğinden bilinen bir fıkrayı anlatayım.

Köprü başında Yahudi bağırarak yelpaze satıyormuş:

-Alan kazanıyor, alan kazanıyor!.. Bu yelpazeyi al, yıllarca kullan, sonra oğlun kullansın, ondan miras kalsın torununa, o da kullansın.

Sıcaktan terlemiş yolculardan biri bir yelpaze satın alıp da ilk sallayışta yelpaze sapından kopunca,

-Bu ne rezalet! diye satıcıya çıkışmış.

Yahudi sormuş:

-Nasıl yaptın bunu?

-Nasıl olacak, yelpazeyi işte böyle salladım...

-Öyle olmaz be kuzum... Yelpazeyi elinde tutacaksın, nah böyle kafanı sallayacaksın...

Sizin ağızlık işini yetkililere sordum. Onlar bana şöyle dediler..

-Bu ağızlık denilen aletle, cigara taaaa dibine gelene kadar içilmez. İçilirse elbet ağızlık yanar. Cigara, ağızlığın başına bir iki santim kala söndürülür.. Hem de böylece nikotin daha az çekilmiş olur..

Şimdi anladınız mı,

Sahibi: Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. adına Haldun SİMAVİ

Yazı İşleri Müd.: Ergün TUNCALI

Teknik Düzen: Ceyhun AKNESİL

Siyasi Mizah Dergisi

ustura

Cuma günleri çıkar

Cilt 4-Sayı 80
3 Temmuz 1970

Abone: Yıllık 24, 6 aylık 12, 3 aylık 6 liradır

Telefon: 26 60 00

Yönetim yeri: Veb Ofset Matbaası Alay Köşkü Cad. Cağaloğlu-İSTANBUL

ağızlığın torunlarımıza nasıl miras kalacağını?

●

Sivas'tan B. C. Ö. Soruyor:

"Paşam, Yazılanlara, söylenenlere göre, Boğaz'a yapılacak köprü, Avrupa'nın en büyük köprüsü olacakmış. Bu övünülecek bir rekor değil mi? Niçin gazete yazarları bu olayı övmüyorlar?"

MARKOPAŞA:

İlâhi.. Ayol, Avrupa'nın en büyük köprüsü dediğiniz o köprüyü biz yapmıyoruz ki, yine Avrupalılar yapıyorlar .. Demek gerekseydi, kendi ülkelerine daha büyüğünü yaparlardı. Hem el yardımıyla gerdeğe gireceğiz, hem de kasıla kasıla övüneceğiz... Aşkolsun!

●

Istanbul'dan B. Abidin U.'ya:

"Felsefem" başlıklı taşlamanız oldukça başarılı ve alaycılıktan çok karamsarlık taşıyor.. Önce de yazdığımız gibi belki ilerde "Taşlama" yarışması açacağız. O zaman daha başarılı taşlamalarınızı bekleriz...

●

Adana'dan B. Ahmet Kındık soruyor:

"Ustura yarışma fıkraları sırayla sürerken 4 sayılı fıkradan birdenbire 13 sayılı fıkrayaatlamışsınız. Neden?".

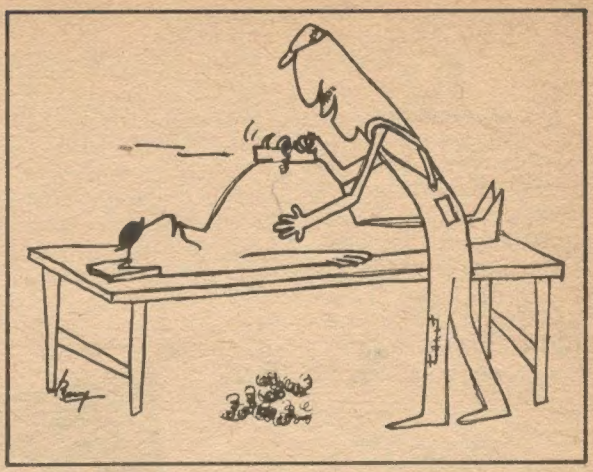

MARKOPAŞA:

Çünkü siz 44 sayılı Ustura'dan, birdenbire 46 sayılı Ustura'ya atladığınızdan, aradaki 45 sayılı Ustura'yı görmemişsiniz. Bilinen fıkraların yayınlanmasına gelince, bunu önce de yazdık. Bu bizim bir eksikliğimizdir ama önlenemez. Ne yapalım?.

●

Mersin'den B. İbrahim Ahmet Coşkun soruyor:

"Paşam, sıksık kullandığımız "Dingo'nun ahırı" deyimi ne demektir?"

MARKOPAŞA:

Ölmüş bulunan bir eski yazarımızın epiy önce bir gazetede yazdığına göre, bu deyim şöyle çıkmış: Istanbul, Harbiye'deki Elmadağ semti, eskiden, bugünkü gibi apartımanlarla dolu değil, kırlık bir yer. O zaman oralarda bir yerde "Dingo" adlı bir arabacı rumun ahırı varmış. Atlarını, arabasını bu ahıra çeker, kendi de orda yatarmış. Çok içkici ve çok dostu olan adammış. Kapısı her zaman açık durur, gelen dolarmış içeri, kafayı çekermiş.

Bugün, kapısı vurulmadan bir odaya girene, ya da buna benzer münasebetsizlik yapana, onun için,

- Ulan, burası Dingo'nun ahırı mı! derler.

Görüyorsunuz ya, bir özelliğinden ötürü, bu dünyadan kendi gitmiş sarhoş arabacı Dingo'nun bile namı kalmış...

●

Beylerbeyi (Istanbul) Berber B. Nurettin Duman'a:

Meslektaşız, siz de berber, ben de berber.. Yalnız "Bozukdüzen" adlı taşlamanızda iyi kesememişsiniz. Taşlama yarışması açarsak, o zaman dikine tıraşlarınızı bekleriz.

11'inci Nasrettin Hoca anma töreni

On yıldanberi olduğu gibi bu yıl da Akşehir'de 5-10 Temmuz tarihleri arasında Nasrettin Hoca'yı anma töreni düzenlenmiştir. Her zamanki gibi yine beş gün sürecek olan bu törende bilimciler, sanatçılar, mizahçılar, Nasrettin Hoca üzerine konuşacaklar, açık oturumlar düzenlenecek, resim ve karikatür sergileri açılacak, Hoca üzerine yeni buluş ve düşünüler ortaya konulacaktır.

Akşehir, doğası, coğrafyası, insanlarıyla yurdumuzun gerçekten çok güzel, çok şirin bir ilçesidir. Bir yeşil cennet olan Akşehir, temmuz sıcaklarında serin bir dinlenme yeri ve tarih hazinesidir. Nasrettin Hoca'nın torunları ve Akşehirli hemşerileri, konuklarına olağanüstü konukseverlik göstermektedirler.

Nasrettin Hoca Macaristan'da

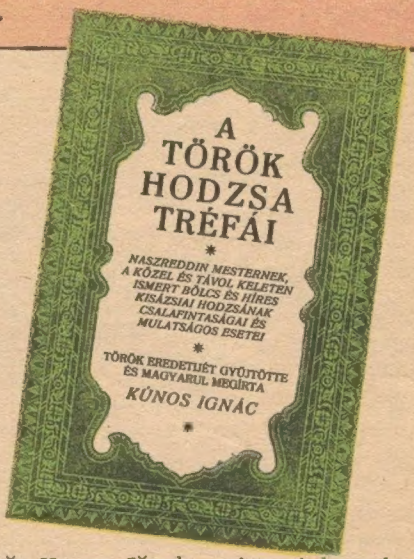

Nasrettin Hoca fıkraları pek çok dile çevrilmiştir. Bundan önceki sayılarımızda, Hoca'nın İngilizce, Yunanca, Romence, Japonca, Fransızca, Almanca, Sırpca'ya çevrilmiş kitaplarının resimlerini sunmuştuk. Yandaki resimde, Hoca'nın Macarca yayınlanmış bir kitabının kapak içi ilk iki sayfasını görüyorsunuz. Bu kitabı ünlü Macar Türkoloğu Kunoş Iğnak, aydın çevreden topladığı Hoca fıkralarını çevirerek hazırlamış ve kitap 1899 da yayımlanmıştır.

KİMİN AYAĞI

Nasreddin Hoca bir gün abdest almak için havuza yaklaşmış... Bakmış ki birkaç çocuk kenara oturmuş ayaklarını da suya uzatmış... Sallayıp suyu karıştırıyorlar.

-Çocuklar yapmayın.. Sular üstüme sıçrıyor, ıslanıyorum.. demişse de çocuklar kulak asmamışlar...

-Yapmasanıza be!.. Çekin şu ayaklarınızı sudan.

Bu sefer de bir akıllıca geçineni,

-Ayaklarımız birbirine karıştı, kim kimin ayağı olduğunu bilmiyoruz ki çekelim! demiş.

-Öyle mi! Durun ben ayaklarınızı bulduruyım!.. diyen Hoca eline bir çubuk alıp, çocukların ayaklarına vuru vuruvermiş... Canı yanan,

-Ay! diye ayağını sudan çekince iş mayna olmuş,

Hoca da,

-Şimdi ayaklarınızı buldunuz mu? demiş.

Nasrettin Hoca Çin'de

Nasrettin Hoca'nın fıkraları ülkeden ülkeye geçtikçe, o ülkenin özelliklerine göre değişimlere uğrar. Bu değişimlerden ötürü yüksünmemeliyiz, tersine Hoca'nın etkisini, yaygınlığını görüp övünmeliyiz. Hoca fıkralarının ülkeden ülkeye geçtikçe değişimlere uğraması çok doğaldır. Şimdi Çin Halk Cumhuriyeti'nde bir Hoca fıkrasının değişimini görelim. 1965 de Pekin'de yayımlanan "Littérature Populaire Chinoise" adlı eserde Hoca Nasrettin'in ünlü "Kazan Doğurdu" fıkrası şu biçimde değiştirilmiştir:

Hoca'dan kazanını ödünç olarak isteyen bir tefecidir. Hoca ona,

-Kazan şu anda doğuruyor, veremem! der.

Tefeci de,

-Hiç kazan doğurur mu? diye sorunca Hoca,

-Senin yoksullara verdiğin bakır mangırlar yüzlerce kuruş faiz doğuruyor da, benim koskoca bakır kazanım doğurunca neye şaşıyorsun? der.

Şükrü Kurgan'ın 94 sayılı Ilgaz dergisindeki yazısından esinle

NE ZAMAN?

Hoca'ya,

-Ne zamanları yemek yemeli? diye sorarlar.

O da şöyle der.

-Zenginler her zaman yiyebilirler. Yoksul olan da bulur bulmaz yemeli.

BÜYÜK MÜ?

Nasrettin Hoca'ya,

-Allah gerçekten de dedikleri kadar büyük müdür? diye sorarlar.

Hoca,

-Büyüktür elbet, der, hem de çok büyüktür.

-Nerden belli? diye sorulunca da,

-Bugüne kadar hiç benim dediğim olmadı, hep onun dediği oldu da ondan belli... der.

Nasrettin Hoca İran'da

Manzum Nasrettin Hoca fıkraları

Ceyhun Âtıf Kansu

Hoca'ya birgün sorarlar:
--Dün gece neydi sizin evdeki gürültü?
Hoca der ki:
-Benim kaftan merdivenden
yuvarlandı, duyduğunuz o gümbürtü.
--Aman Hoca, kaftan dediğin kumaş
Düşerken yavaş yavaş
Ses çıkarmaz gürültü biçiminde.
-Uzatmayın a canım ben de vardım içinde.

Bakmış ki Hoca, bir duvardan
Olgun yemişleriyle bir dalını
Salmış dünyaya zerdali ağacı.
Dayamış merdiveni duvara
El uzatıp dallara
Tam koparacakken altın zerdaliyi
Bahçıvan görüp gelmemiş mi?
-Ne yapıyorsun burda a Hoca?
Diye sorunca
Bizimkinde cevap hazır:
-Merdiven satıyorum işte, demiş.
Bahçıvan öfkelenmiş:
-Burda satılır mı merdiven?
Deyince Hoca karşılık vermiş:
-Benim değil mi merdiven
Satarım nerde istersem!

--Aman, demişler birgün Hoca'ya,
Senin karı var ya,
O sokak senin, bu sokak benim
Dolaşıp duruyor akşama kadar.
İşi gücü dedikodu
Yok evde oturduğu.
Hoca dinlemiş, dinlemiş:
-Sanmam, demiş,
Bizim karının çok gezdiğini.
Öyle olsaydı eğer
Bizim eve de uğrardı
Vaktin birinde.

Hoca'ya birgün koşup haber vermişler:
-Kaynanan dere kıyısında
Çamaşır yıkarken
Dereye düşüp akıntıya kapıldı, demişler.
Hoca akıntıyı bırakıp
Koşmaya başlamış başına doğru derenin.
-Hoca, Hoca! diye bağırmış biri,
kaynananı kurtarmak istersen
Koşmalısın akıntı boyunca!
Hoca bozmamış yolunu:
-Ah, demiş, güzel kardaşlar,
Bilmezsiniz siz o hatunun huyunu
Öyle terstir ki işleri
Akıntıyı bırakıp
Dere yukarı çıkıyordur yüzde yüz.

Zırzopun biri
Hoca'nın ensesinde
Patlatmış tokadı.
Varmış bizim Hoca da
Hesabını istemeye tokadın
Suçludan kadı önünde.
Kadı hinoğluhin
Akçe geleceğini bildiği için
Şöyle bağlamış yargıyı:
"Tokada karşılık Hoca,
Verecek bu adam bir akça
Salıverelim de gitsin!"
Adam kırmış kirişi
Anlayınca işi
Hoca patlatmış tokadı
Kadı efendinin ensesinde.
-Aman, demiş, benim işim var.
Şimdi gelir adam
Akçayı sen alırsın
Ben alıncaya kadar!

Mollalar birgün
İş yok güç yok
Sardırmışlar işi bilgiçliğe
Cenaze giderken efendim
Sağında mı olmalı solunda mı?
Doğrusu çok derin konu.
Çıkamamışlar işin içinden,
Bulamamışlar çözüm yolunu.
Nasrettin Hoca dinlermiş de
Birara katılmış söze:
-Sağında ol solunda ol,
İçinde olma da tabutun
Nerde olursan ol!

Nasrettin Hocamız ve bir fıkra şöleni

Oğuz Kâzım Atok

Bir tarihte heyet halinde NATO'nun bir toplantısına katılmıştık. Sabah çalışması bitti, en üst kattaki yemek salonuna çıktık. Arkadaşla bir masaya oturduk. Birinin Fransız, diğerinin İtalyan olduğunu sonradan anladığımız iki subay masamıza yaklaştı, müsaade istediler, oturdular. Havadan sudan konuşa konuşa tatlı bir yemek yedik .. Yemek bitince konuşmalara daha sıcaklık girdi. Bir ara Fransız subayı: "Öğleden sonraki toplantıya daha bir saat var. Hepimiz birer fıkra anlatsak nasıl olur? Hele sizin Nasrettin Hoca'yı sizlerden duymak isterim" dedi. Bu önermeye sevinçle katıldık.

Çekoslovakya'da basılmış bir Nasrettin Hoca kitabı. Bu kitap Jiri Mahen'in Nasrettin Hoca konulu bir oyunudur.

Fransız subayı söze başladı. İlkin: Bizde ün yapmış, bir fıkra vardır, sanırım bir yarışmada da birinciliği almıştır, onu anlatayım: İki Fransız yüzbaşısı bir pazar nöbetinde kışlada hoşbeş ederken, kendilerine hizmet eden posta erlerinden söz etmeye başlamışlar. İkisi de kendi erlerinin aptallıkta örnek olduğu kanısında. Biri diyormuş ki, budalaca saflıkta benimkinin üstüne yok. Öteki, hayır diyormuş benim ki aptallar kralıdır, böylesini dünyayı arasan bulamazsın. Oysa yüzbaşıların erleri de ötedenberi subaylarından aynı konu üstünde yakınır dururlarmış. Biri ötekine: Benim yüzbaşının bönlüğü üstüne bir örnek daha gösteremezsin. Ötekisi: Seninki gün ışığında yıkanmışı, benimki öyle buyruklar verir ki duysan aklın durur. Uzatmayalım. O pazar günü iki yüzbaşı ötedenberi, posta erleri için ileri sürdükleri aptallık derecelerini, bir deneyle meydana çıkarmaya karar verirler. Birisi zile basar, giren postasına: "Al şu bir frangı git, caddenin sonundaki satış mağazasına, orada vitrinde bir taksi var, bu frangı ver, satın al, onu buraya getir," der. Er tekrarlar, "Başüstüne" diyerek odadan fırlar. İki subay birbirine bakararak gülüşürler. Bukez öteki zili çalar, giren postasına: "Mahfele git, içeriyi iyice ara, bak ben orada mıyım, değil miyim, anla gel," der. O da "Mahfele gideceğim, yüzbaşım, her yanı arayacağım, orada mısınız, değil misiniz, anlayıp geleceğim" diye tekrarlar ve odadan fırlar. İlk subay gülerek "Gördün mü arkadaşım, der benimkinde daha para, sayı kavramı yok, bir frankla, bana taksi alıyor" Ötekisi: "Canım o-

nun budalalığında tutulacak yer var gene, benimkine ne denir? Ben karşısında olduğum halde, beni mahfelde aramaya gidecek kadar bilinci çürümüş" Gelelim posta erlerine. Her ikisi de yukardaki buyrukları aldıktan sonra kapı önünde kırılırcasına gülüşürler. İlk yüzbaşının postası arkadaşına "Ben sana demedim mi, bizim yüzbaşı daha aptal diye? Bugün Pazar, her yerin kapalı olacağını kestirmesi gerekir. Beni pazar, günü otomobil satın almaya gönderiyor". Arkadaşı: "Hayır, benimkinin üstüne yok. arkadaşım, yüzbaşının önünde telefon var, mahfeli açıp sormuyor ki, ben oradamıyım, değil miyim?..."

Biz de hayli gülüştük bu aptallıklar buketine.

Sıra İtalyan subayına gelmişti. O, arkadaşımla beni şaşırtan bir sürpriz yaptı, Üç tane Nasrettin Hoca fıkrası anlattı. Çevirisinden okumuş, canı sıkıldıkça baş vururmuş. Bize, göle yoğurt çalma, semeri tutuşan eşeğe "Aklın varsa göle koş," bir de "Bu ağırlama bana değil, sana. Ye kürküm ye" fıkrasını anlattı. Fransız bunları yeni duyduğundan katıla katıla gülüyordu. Gözler bizim arkadaşa çevrildi. Güzel duru Fransızcasiyle ilkin on eşek fıkrasını anlattı. Hoca eşeğin üstünde sayıyor, dokuz. Eşeğin birini yitirdiği sanısıyla telâşa düşüyor. Eşekten iniyor, sayıyor, on çıkıyor. Seviniyor. Tekrar biniyor, sayıyor dokuz.

İtalyan "Benim gibi üçleyeceksiniz, ben yabancıyken üç söyledim" diye direndi. Arkadaşın ikinci fıkrasını bilirsiniz, çirkin yeni karısının "Akrabanızdan kime görüneyim, kime görünmiyeyim?" Hocanın da "Aman karı, bana görünme de, kime görünürsen görün" dediği fıkra. Bu fıkraya çok güldü Fransız nedense ... Arkadaş üçüncüsünü anlattı: Nasrettin Hoca'nın son karısı dulmuş, ikide bir göz yaşları döker, merhumu ağıtlarmış. Bir gece uyuyacakları sıra karısı gene merhum ağıtına başlayınca, hoca karısını aşağı itivermiş, "Ne yaptın kocacığım?" deyince "Kusura bakma, merhum geldi, sen, ben, merhum bir arada, olacağı bu" demiş.

Çek yazarı Josef Kainarın yazdığı Nasrettin Hoca komedisi 1959'da Prag'da kitap olarak basılmış ve sahneye konulmuştur.

Benden de üç fıkra istediler. Fıkrayı bilirsiniz, önünü söyleyeyim. Hoca eşeğini isteyene "İşde, evde yok" diyor. Eşeğin içerden anıracağı tutuyor, komşusu "İçerde ya, hocam" deyince, hoca kaşlarını çatıyor." Bu derecesi fazla, eşeğin sözüne mi inanırsın, benim sözüme mi?" der. kapıyı örter. İkinci fıkra da yaygındır, kazanın doğurması. ölmesi öyküsü. Komşusu kazanını geriye alırken hocanın kendinden eklediği kap kacağı, hocanın "Kazan doğurdu" şakasını doğal karşılayarak kabulleniyor. Hoca bir başka gün kazanı tekrar istediği zaman, gene kazan doğuracak düşüncesiyle sevine sevine veriyor, komşu kazanı geri istiyor hoca "Kazan öldü "diyor. Komşusu "Hoca aklını başına al, kazan ölür mü?" deyince hocadan ünlü yanıtı a-

lıyor."Asıl sen aklını başına al,köftehor,kazanın doğurduğuna inandın da,öldüğüne niye inanmıyorsun?".. Toplantıya daha on beş dakikamız olduğu için bir üçüncüsünü de anlattım. Nasrettin Hoca kendine bir ev yaptırmayı tasarlar. Plânını hazırlatır, ustasını bulur,temele kurbanı. keserek işe başlatır. Hocayı sevdiklerinden mi,nedir,çevrenin akıl satma saldırısına uğrar,aklı eren ermeyen düşünce yürütür. Hoca aman ne yapıyorsun,kırk yılda bir ev yaptıracaksın,onu da biçimleyemiyorsun. Masrafına yazık,dost lâkırdısı dinle. Şu odayı gün doğusuna al, kıble çarpık,şu pencereyi buradan kaldır,şu yana aç,tahtaboşu kuzeye yap,merdiveni arkalı önlü çift kur,havale kapısını küçük tut,helâyı izbeye at kileri çıkmaya al, sokak kapısını yana geçir,gusulhaneyi dibe koy,çatıyı damlıktan kurtar,gibi yapıyı alt üst eden onarmalar. Hoca da sabırla kim ne derse bozdurur, son söyleyenin düşüncesine göre yeniden yaptırır dururmuş. Gün gelir zamanına göre mimarlığın, mühendisliğin düşünemeyeceği bir acayip yapı çıkar ortaya. Hoca evi için bir tür açış töreni yapmayı kurar, kasabalıyı çağırır. Bu kez her gelen hocaya acımaklı bir çıkışma yapar: "Aman hocam,bu nasıl şey,böyle ev olur mu?"Hocanın sabrı taşar bağırır:"Niye beğenmiyorsunuz?Bu, sizin her kafadan çıkan sese uyularak yapıldı,kendi eserinizi niye beğenmiyorsunuz?Bunca paranı gitti, her kafadan çıkan sesi yaptım,nasıl olur da beğenmezsiniz?"Hocanın kızgınlığını gidermeye çalışırlar. Hocanın gözleri yeniden ışıldar:"Artık der,elverin,işime karışmayın,bunu yıktıracağım,borç harç yapacağım ,kendi özlediğim evi kuracağım."

Hayli gülüştüler. Fransız subayı "Her kafadan bir ses çıkaran bizim işlere benziyor" diye bir espri yaptı,kalktık,toplantıya doğru yol alırken Fransız subayı devam ediyordu "Düşündürme ve ibret çıkarma yönünden Nasrettin Hocanız eşsizdünyada."

-Ilgaz DERGİSİ- Temmuz 1969

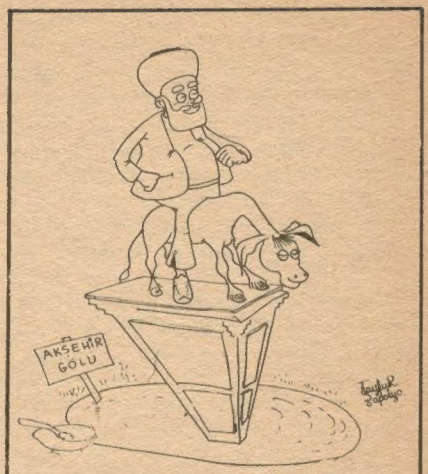

Tuttu mu?Tutmadı mı?

DAHA BÜYÜK

Annesiyle manava girmişlerdi. Anne alışveriş yaparken,küçük oğlan da turfanda kiraz küfesinin önünde duruyordu. Manav,

-Aferin,dedi,bugün çok uslusun. Hadi bir avuç kiraz al bakalım.

Oğlan nazlandı, almadı Manav,kendi avucuyla aldığı kirazı çocuğun cebine doldurdu.

Manavdan çıktıkları zaman annesi,

-Sen kirazı çok seversin neden almadın? dedi.

Oğlan,

-Seviyorum ama, dedi, manavın avucu benimkinden daha büyük de...

Daha hızlı

Dolmuş arabası taşıt yığınlarının arasında sıkışıp kalmış, kaplumbağa gibi yavaş yavaş ilerliyor, belki iki dakikada on metre ancak yol alabiliyordu. Ama dolmuştaki yolculardan birinin de çok acele işi vardı. Şoföre,

-Acaba daha hızlı gidemez misin? diye sordu.

Şoför,

-Gitmesine giderim ağabey, dedi, ama arabayı yolda bırakıp gidemem ki...

Yaş günü

Annesi, geçen yıl, yaşgünü için nasıl bir hediye istediğini sorunca,

-Bir kızkardeş istiyorum... dedi.

Gebe olan kadın da büyük bir tesadüfle kız çocuğu doğurmuştu.

Bu yıl, oğlunun yaşgünü yaklaşırken annesi yine sordu:

-Ne hediye istersin yavrum?

Oğlan,

-Anne, dedi, seni yeni bir sıkıntıya sokmak istemiyorum...

-Söyle yavrum istediğini severek yapacağım...

-Anneciğim sana çok zahmet olacak ama, bu yıl da bir tay istiyorum...

Paraşütçüler

İki işadamı İkinci Dünya Savaşı sırasında paraşüt imâl ediyorlardı. Savaş bitince bir de ne görsünler? Bütün depoları kullanılmamış paraşütle dolu. Paraşütleri kadın külotları haline getirip öyle satmaya karar verdiler. Hemen kolları sıvayıp iki yüz bin külot yaptılar ve piyasaya sürdüler.

Aradan bir hafta geçmişti ki ortaklardan biri heyecanla fabrikaya girdi.

"Hay Allah kahretsin" dedi. "Paraşütlerdeki etiketleri çıkarmayı unutmuşuz." Sonra elindeki külotu uzattı. Üstünde şunlar yazılıydı:

"Açmadan önce ona kadar sayınız!."

Müsaade eder misiniz?

Otobüs tıklım tıklım kalabalıktı... Genç kadın bilet parası çıkarmak için elini güçlükle, çantasına götürdü, çantasını açmaya çalıştı ama açamadı. Arkasında duran erkek,

-Affedersiniz bayan, dedi, müsaade ederseniz biletinizi ben alayım.

Sinirlenen kadın,

-Ne münasebet? diye bağırıp, elini bir daha çantasına attı, açmaya çalıştı.

Adam, bir daha,

-Müsaade ederseniz ben alayım biletinizi.. dedi.

Kadın büsbütün terslenince adam,

-Hanımefendi, dedi, boşuna sinirlenmeyin, rica ederim biletinizi ben alayım, çünkü çantanızı açayım derken üçüncü kere pantolon düğmelerimi çözüyorsunuz...

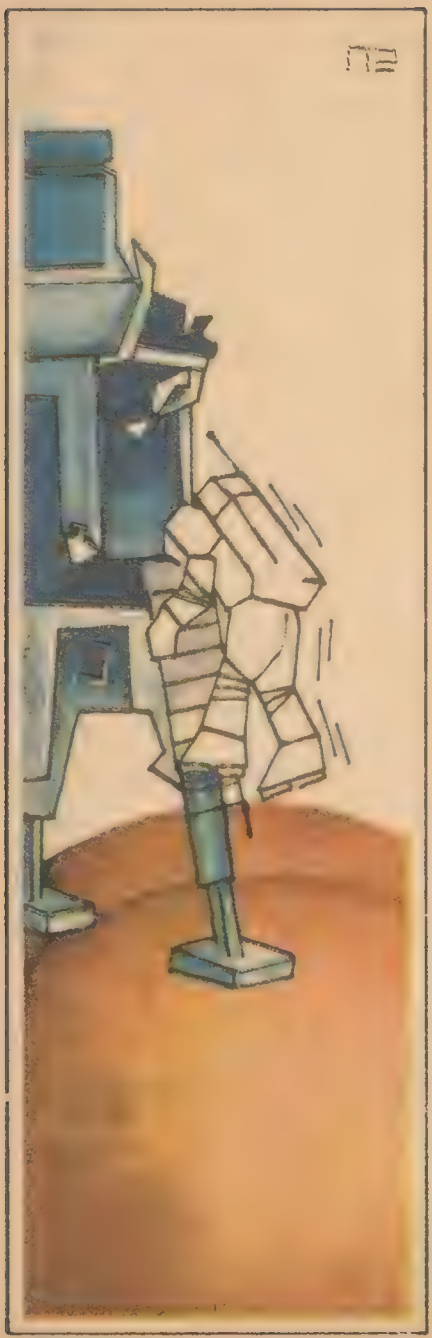

Modern Masal

SEKRETERLE KURBAĞA

Güzel sekreter kız, geceleyin sinemadan dönüyordu. Çok güzel bir aşk filmi seyretmişti. Yürürken, etkisinde kaldığı filmi düşlüyordu. Parkın önünden geçerken tuhaf bir ses duydu, incecik bir ses... Ses, otların arasından geliyordu. Güzel sekreter eğildi, otların arasına dikkatle bakınca, konuşanın bir kurbağa olduğunu gördü. Kurbağa o incecik, cırtlak sesiyle kıza şöyle diyordu:

-Güzel kız, güzel kız... Sözlerime kulak ver. Kötü yürekli bir cadı beni işte bu duruma soktu. Güzel bir kız bana acır da bacaklarımdan tutarak beni götürür yatağına yatırırsa büyü bozulur, yine eskisi gibi olurum. N'olur bana acı. Beni yine eskisi gibi prens yap!

Güzel sekreter zavallı kurbağaya acıdı. Hemen bacağından tutup çantasına koydu. Evine götürdü. Odasının ışığını söndürüp kurbağayı yatağına yatırdı. Sabahleyin bir de ne görsün! Küçücük kurbağa, yakışıklı bir delikanlı olmamış mı!...

Masal buraya kadar iyi, iyi ya, siz bunu bir de zavallı sekreterin annesine anlatın... Cadaloz karının ne büyüye, ne de kurbağa masalına inandığı var!

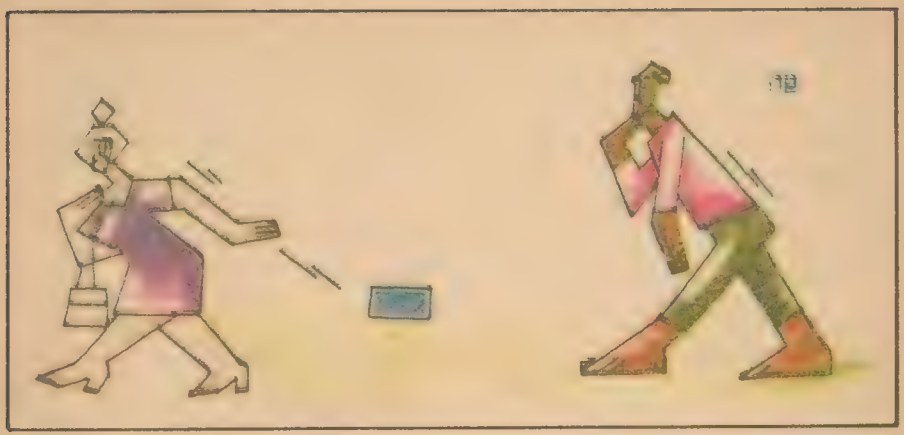

Levha Düşünce

Bir dilenci, yoldan geçen milyoner kılıklı bir adamın eteğinden çekti, yalvaran bir sesle inledi:

-Yoksula bir küçük sadaka verin...Allah rızası için beş kuruş bırakın.

Zengin adam döndü, yerde çömelmiş dilenciyi tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra,

-Nasıl oldu da bu hale düştün? diye sordu.

Dilenci,

-Büyük bir felâket beni işte bu hale getirdi, dedi, iki yıl öncesine kadar ben de sizin gibi zengin bir işadamıydım. Büyük bir çabayla çalışıyordum.

Milyoner kılıklı adam merakla sordu:

-Sonra ne oldu?

Dilenci anlattı:

-Yazıhanemin arkasındaki duvarda şu iki cümle yazılı, çok uğurlu bir levha vardı: "İyi düşün...Azimli ve kararlı ol!" O zamanlar kasama su gibi para akıyordu. Sonra günün birinde...Evet, uğursuz bir gün...

Dilenci sözünün burasında sesini titreterek

-Evet, dedi, temizlik yapan kadın, levha yerinden düşünce yakmasın mı? İşte sonucu görüyorsunuz bayım...

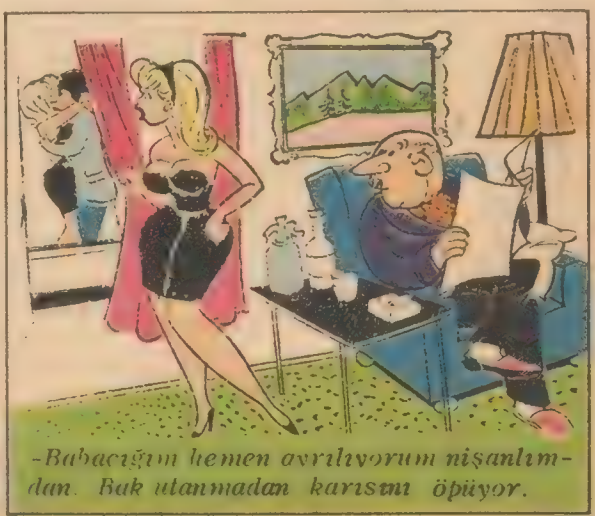

-Babacığım hemen ayrılıyorum nişanlımdan. Bak utanmadan karısını öpüyor.

Geçmişten Olaylar

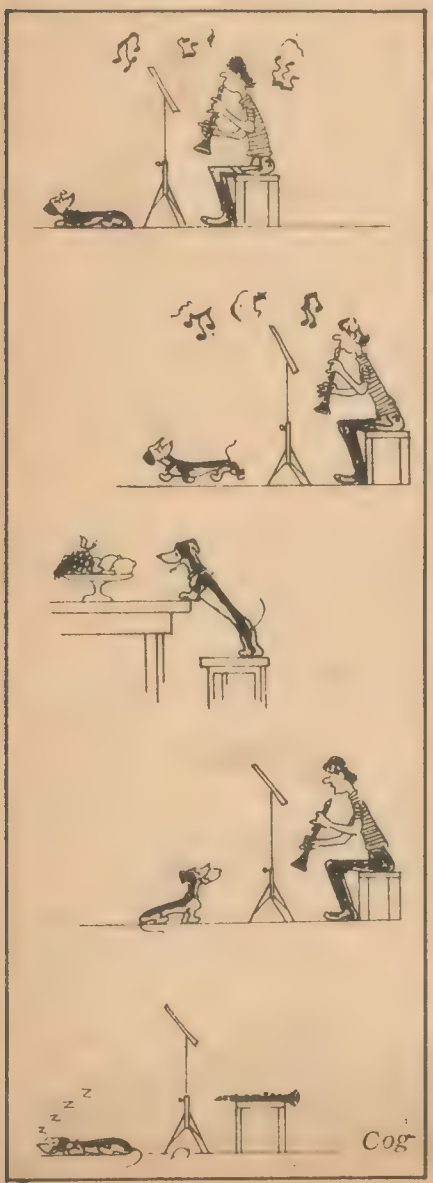

ALLAH AYIRIR

Papa Üçüncü İnnosan, Allahsızların (Yani Katolik olmayan Hristiyanların) kökünden kazınmasını istiyordu. 1209 yılında yaptırdığı Haçlı Seferinde Beizers şehrini zaptettiler. Şehir sakinlerinden hangisinin Katolik olduğunu, hangisinin Katolik olmadığını, bilmedikleri için papanın vekili şu emri verdi: "Hepsini öldürünüz. Allah kendisini sevenleri orada ayırabilir." Emir üzerine erkek, kadın, çocuk 27 bin kişi doğrandı.

MEKRUH MU?

Üçüncü Selim zamanında İngiliz Amirali Duckworth, filosu ile Kınalıada önlerinde demirlediği ve toplarını Istanbul'a çevirdiği gün, Istanbul'da ulemâ, "Don giymek sünnet midir, mekruh mudur?" münakaşası ile meşguldüler.

SEVGİLİ

Bayan Devorguila kocasını o kadar çok seviyordu ki, bundan 600 yıl önce kocası öldüğü zaman, kalbini çıkarttı. Onu mumyalattıktan sonra, fildişi bir kutunun içine koydurttu ve hayatı boyunca onu yanında taşıdı.

Artık yaşlandığını hissedince İskoçya'da kendisine çok güzel bir mezar yaptırdı. Öldükten sonra kendisinin buraya gömülmesini, kocasının kalbinin de kendi kalbinin üstüne konmasını vasiyet etti.

Bu mezara Lâtince "Dulce Cor" adı verilmişti. İngilizce karşılığı "Sweat Heart" yani "Tatlı Kalp" veya "Sevgili" idi. O günden beri, İngilizce konuşan uluslar, "Sevgili"yi

Ne dediler? Ne yaptılar?

● *Kendi imkânlarımla hareket etmek istiyorum. Okyanusu geçmek diye birşey düşündüğüm yok.*
K. Kolomb

● *Gaul seferi aklımdan bile geçmez.* *Jül Sezar*

● *Cumhurbaşkanı olmak istemiyorum.* *G. Washington*

ifade etmek için bu mezarın adını kullanırlar.

UYUMAYANLAR

Asayişin çok iyi olduğu Kanunî Sultan Süleyman zamanında, huzura bir kadın çıkarak Sultan Süleyman'a gece evini hırsızların soyduğunu söylemişti. Kanunî de:

-Ne kadar derin uykuya daldınız ki dedi, hırsızların geldiğini duymadınız?

Kadın:

-Biz padişahımızı uyanık biliyorduk dedi, onun için uyuduk.

BUNA TARİH DERLER

Ortaçağ'da, bir şehri eline geçiren barbar kral, eli silah tutabilecek yaştaki bütün erkeklerin öldürülmeleri, kadınların ve çocukların ise sağ bırakılarak şehirden sürülmelerini emretmişti.

Adamlarından biri Noel'in yaklaştığını ileri sürerek kraldan merhamet diledi. Kral, erkekleri bağışlamadı, ama kadınlarla çocukların yanlarına en sevdikleri birer şeyi alarak şehri terk etmelerine izin verdi.

Ertesi sabah kralın ilk gördüğü manzara şu oldu: Yaşlı bir köylü kadın, sırtına kocasını almış, şehrin kapısına doğru gidiyor. Kral başını pencereden uzatarak baktı: Kadınlar kocalarını, kızlar nişanlılarını, çocuklar babalarını, anneler oğullarını sırtlamış gidiyorlar. Şehirde hiç erkek kalmamış.

Kral sözünü tuttu. Erkeklerin hiç birine dokunmadı.

Cog

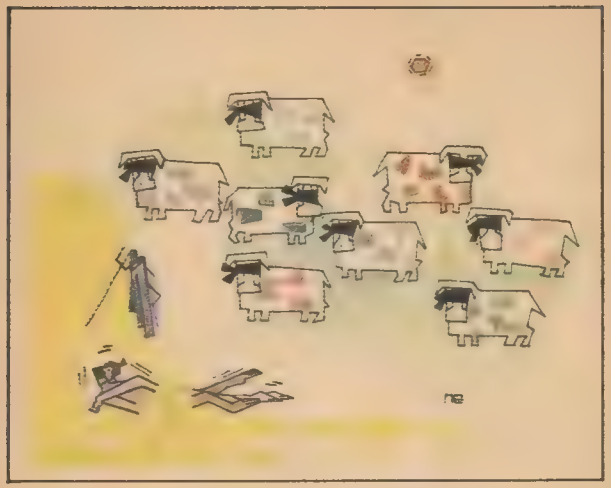

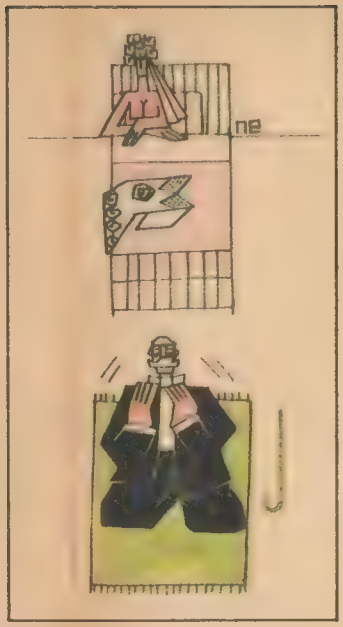

Nezih Danyal:

67. sayımızda karikatürlerini sunduğumuz Nezih Danyal'ın renkli karikatürlerini veriyoruz.

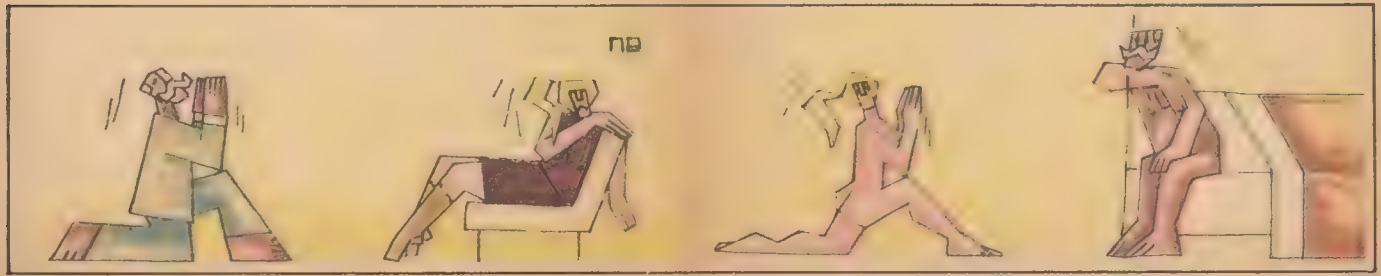

Tarihi Gerçekler

Yaman KORUR

Battal Gazi, Elizabeth Taylor'a âşık olduğu zaman "Aman bana bir çare" diyerek Mevlâna Celâleddin-i Rumî Hazretlerinin dergâhına baş vurdu. Mevlâna Mesneviyi yazıp durumu Kanunî Sultan Süleyman'a bildirdi. Sultan Süleyman vezir-i âzamı Tarık bin Ziyad ile Kristof Kolomb'a haber salarak onu Amerika'ya Elizabeth'i alıp getirmeye gönderdi. Marko Polo bu işe gücendi. "En büyük seyyah benim. Kristof da kim oluyor muş?" diyerek hırsından Kuzey kutbunu keşfetti, O devirlerde Kuzey kutbunda kuduz salgını vardı, bereket seyahatinden evvel Madam Curie tarafından kuduza karşı aşılanmıştı.

O sırada Kristof Kolomb Amerika kıyılarına ayak basmış, Elizabeth'i zorla kaçırmaya kalkışmıştı.

Nato güvenlik konseyi bu davranışa kızdı ve Timurlenk'den yardım istedi. Timur, Battal-Gazi'ye bu işden vaz geçmesi için bir mesaj gönderdi, bu mesajı Muhiddin-i Arabî kaleme almıştır. Battal da Molier'e cevap yazdırdı.

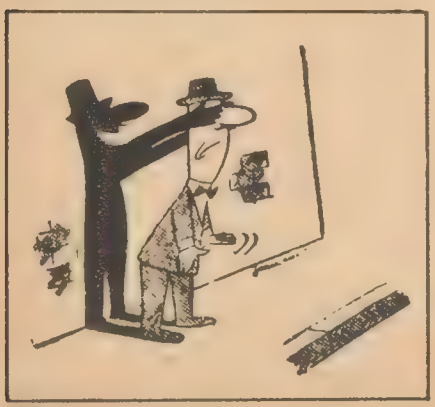

Shakespeare "Ben olsam acıklı yazardım." şeklinde tenkitte bulunmuştur. Timur, ikisini de beyenmeyeceğini ifade ederek Amerika'ya saldırdı. Bir Zafer Abidesi kurdurdu. Abidenin mimarı Ferdinand de Lesseps karanlıkta çalıştığından bir meş'ale kullanıyordu. Kızılderililer baskın yapınca korkudan kaçtı. Meşale de yaptığı heykelin elinde kaldı.

Aynı tarihte, Afrika kıt'asına hakim olan Ramses meşhur piramitleri bu abideye inat yaptırmış ve kendisininkinin daha büyük olduğunu iddia ederek tarihe geçen şu sözleri söylemiştir:

"Benim Kleopatra'ya olan aşkımın ifadesi olan bu yapıt o işe yaramaz çıkıntıdan daha muhkemdir!"

Bu sözler Beethoven tarafından bestelenmiş, Naimâ ise aynı sözü Tasvir-i Efkâr gazetesinde yayınladığı için Magosa zindanına sürülmüştür.

İşte Hürriyet abidesiyle Mısır Piramitlerinin gerçek hikâyesi budur.

Salvador Dalî, Piramitlerde kaş göz bulunmayışını san'at yönünden kınamış, Moşe Dayan ise "Piramitlerde göz olmadığını biz çoktan biliyoruz" diyerek siyasî görüşlerini açıklamıştır.

Nesimî, din cephesinden eleştirerek, "Bunlar karşısında namaz kılınmaz" dediği için Murat Hüdavendigâr tarafından derisi yüzdürülmüştür.

Konuya dönelim,

Bunlar olup biterken Battal da boş durmadı.

"Ulan erkeklik Piramidin muh - kemliğiyle olmaz!" diyerek tüfeği sırtlamasıyla Timur'u Kore'ye kadar kovaladı. Türkler bütün güçle - riyle Kore'de savaştılar. Azıcık öldüler. Amerika da 7 er, 3 assubay, 2 asteğmen birbuçuk da üsteğmen gönderdi. Böylece Türklere destek oldu. Arkamızdaki bu destek hâlâ devam etmektedir. Hazır oraya kadar gelmişken Hiroşima'yı da bombaladılar.

Bu olay üzerine Bismark ve Eisenhover birbirlerine düşünce Napoleon araya girmiştir.. Tarihçiler Napoleon'un telâşla yanlış bir yere girdiğinden şüphelenmektedirler .. Napoleon'un bu telâşının ucu Josephin'e dokunmuştur.

Bu karışıklıkta kimin dost kimin düşman olduğunu anlayan Gazneli Mahmut, Viyana'yı kuşattı. Denizden saldıran Barbaros Hayrettin, düş - man gemilerini daha iyi görebilmek için Archimed'e 10 akçe verip bir dürbün ısmarladı. Ayrıca Edison da kadırgaları ampulle donattı.. Dürbün ve ampulün icadı da işte böyle olmuştur. Amerika ve Rusya bu icatların altında kalmamak için Ay'a insan göndermişlerdir. Amerika Ay'a daha önce ayak basınca Çar Deli Petro çok kızmış ve deliliği arttığı için ülkede ihtilâl olmuştur..

Preveze zaferi dürbün ve ampülün icadı ile kazanılınca Barbarosla Battal Gazi şerefe kadeh kaldırmışlardır. Preveze zaferine şair Nedim şu beyitle tarih düşürmüştür:

Doldu Fağfurî kadehler Mey ile
İçdi Battal ol kadehten bey ile.

Büyük edebiyat ustası Selâhad - din-i Eyyûbî, Barbaros'un bey diye ifade edilmesini bir san'at olarak nitelemişse de sonradan III. Selim Nevakâr bestesinde bunun tarihi tutturmak için yapıldığını fakat bir halta benzemediğini açıklamıştır...

Dadaloğlu bu açıklamaya kızarak dağa çıkmış ve meşhur "Fer - man padişahın dağlar bizimdir" mısraını söylemiştir.

"Ulan dağlar nasıl senin olurmuş" diyen Köroğlu bunun üzerine piştovu kaptığı gibi Dadaloğlu' nun peşine düşmüş, Kel Aliço da Dadaloğlu'nu er meydanında kisbet giymeye davet etmiştir.

Nasrettin hoca "Ey aşk sen nelere kadirsin" diyerek en büyük mizah örneğini o günlerde vermiştir.

Peki... Battal ile Elizabeth ne oldu?

Battal Elizabeth'in bu kadar saçmalığa değmeyeceğini anladı ve Timur'dan özür dileyerek bu işten vaz geçti.

İşte bu tarihi gerçekleri bilmeyen bugünün gençleri o yüzden iki - de bir boykot hareketleri yapmaktadırlar.

Aziz Nesin'in Bir Ma

BAŞKANLIK

Zamanın birinde, yeryüzünün bir yerinde, hayvanlar kurultayı mı demeli, büyük kongresi mi demeli, işte böyle bişey kurulmuş. Karıncasından filine, bitinden itine dek tüm hayvanlar, bir büyük ormanın bir geniş alanında toplanmışlar. Aralarında bukalemun gibi diplomatları, maymun türünden politikacıları, karga gibi particileri, asalak türden kompradorları, karınca ve arı gibi işçileri, hindi gibi düşünürleri, saksağan gibi aydınları, cırcır böceği gibi yazarları, koyun gibi memurları.. Ne diye uzatalım, hepimizin bildiği hayvanlar işte.. Hepsi toplanmışlar.

Konuşmuşlar, konuşmuşlar.. Yani böğürmüşler, havlamışlar, ötmüşler, ulumuşlar, miyavlamışlar, gıdaklamışlar, bağırmışlar, kişnemişler, tepişmişler, itişmişler.. kısacası, her büyük kongrenin gereği neyse onu yapmışlar.

Birara, içlerinden biri aslana,

-Ulu efendimiz, yüce başbuğumuz, demiş, siz bizim ölümsüz kralımız sonsuz başkanımızsınız. Bunu, hepimiz biliyoruz. Ama bilmediğimiz ve merak ettiğimiz bişey var. Sizden sonra biz hayvanların en güçlüsü hangisidir?

Bütün krallar gibi şahane tenbel olan aslan, yine bütün başkanlar gibi oturaklı pozlar alarak çevresindeki hayvanlara bakmış, yine bütün genelbaşkanlar gibi, sesine genelbaşkanlık tonu vererek,

-Benden sonra bütün hayvanların en güçlüsü tavşandır! demiş.

Ne?.. Tavşan mı? Hani şu, ne kokar ne bulaşır tersi olan tavşan! Bir tazı yellense, öteki dağın ardına kaçan tavşan!

Ama değil mi ki kral böyle dedi, elbet bir bildiği vardır, onun dediği doğrudur. "Kepenek altında yiğit bilinmez" dedikleri doğruymuş.

Kurultay dağılmış, hayvanların her biri bir yana çekip gidince, bir çalı dibindeki çukurda hâlâ titremekte olan bay tavşana karısı,

- Hadi, demiş, göster kendini, aslandan sonra sen geliyorsun, kral öyle söyledi.

- Ne yapmamı istiyorsun?

-Sünepe, pısırık durma! Saldır öteki hayvanlara, geçir pençeni!

- Hangi pençe? Benim pençem yok, papilerim var!

MASALI

Her evli erkeğin kolayca anlayacağı gibi, karısının dırdırına, vırvırına dayanamayıp uyuklamakta olan tilkiye korkuyla sokulup, yavaşça ayağını ellemiş.

- Kimdir o?

-Ben

- Sen kimsin?

-Ben? Ben mi? Ben, tavşankardeş...

Tilki birden doğrulup

- Saygılarımı sunarım, kralımız aslandan sonra gelen sayın tavşan! demiş.

Ummadığı saygıyla karşılaşan bay tavşan, karısını koluna takıp kasıla kasıla ormana yürümüş.

-Bak, gördün ya işte. Aslandan sonra sen geliyorsun. Ben zorlamasam uyuşup kalacaksın. Şurada bir kurt uyuyor, hadi, fırsatı kaçırma!

- Aman, kurtun şakası yoktur!

Ne dese boş, karısına söz geçiremeyince horlayan kurda yanaşıp, pençelerini gıdıklamaya başlamış.

- Kimdir o?

Tavşan kekelemiş:

- Ben..şey....Tavşan kardeş!..

- Vaaay...Hoş geldin sayın tavşan hazretleri.

İşte böylece, bu türlü deneyimler sonunda bay tavşana bir yiğitlik gelmiş ki, kasılmaktan ardı çatlayacak nerdeyse...

- Hadi kocacığım, şu uyuyan kaplana da göster kendini.

Bay tavşan sokulup, kaplanın kuyruk altını gıdıklamaya başlamış. Bakmış, kaplanda ses yok, derken derken papilerini kaplanın apış aralarına sokup oralarını karıştırmaya başlamış.

- Kimdir o?

- Ben! Aslandan sonra gelen tavşan!

Kaplan bir kükreyişte pençesini atınca zavallı tavşanı yere serip bir lokmada yutmuş, bayan tavşan da karşı dağın ardını boylamış.

Bu masal burada biter. Şimdi hepimize bir soru:

- Nasıl olmuş da kaplan, tavşanı öldürmüş?

- Çünkü, kaplan, o hayvanlar kurultayında bulunmadığı için, kralın tavşanı, kendisinden sonra en güçlü hayvan tayin ettiğini bilmiyormuş.

Cog

FIKRALAR

ALTI YIL SONRA

Özel arabasıyla köy içinden geçen adam, çarptığı danayı ezince geriye köye dönüp dananın sahibini buldu.

-Çok üzgünüm, dedi, ama oldu.. Dananın fiyatı neyse ödeyeceğim.

Dananın sahibi,

-Şimdiki fiyatı üç yüz liradır ama, altı yıl sonra koca inek olacak, üç bin lira edecekti... dedi.

Kazayı, yapan adam,

-Haklısınız... diyerek, cebinden çıkardığı çek defterinden kopardığı bir yaprağa bir şeyler yazıp adama uzattı:

-Buyrun size üç bin liralık bir çek, ama bankadan altı yıl sonra alacaksınız.

*

NE VERSİN?

Güzel ev sahibi dul, salonunun geldiklisi olan adama, kalabalık konukları içinde,

-Yazık ki, size içki veremiyeceğim, dedi, siz Yeşilay üyesi olduğunuza göre...

Pişkin adam,

-Yoo, yooo, dedi, ben kötülüklerle savaş derneğinin üyesiyim...

Güzel kadın,

-Vah vah, dedi, öyleyse size hiç bir şey ikram edemiyeceğim.

*

UNUTMAK

Erkek, karısına yalvarıyordu:

-Ne olursun, yine başlama.. Anlaşıldı, bir yanlış iş yaptım, ama artık yeter... Yaptığım hatayı unuttuğunu, beni bağışladığını söylediğin zaman, ben de aptal gibi inanmıştım.

Kadın,

-Evet, dedi, seni affetmeye affettim... Unutmasına da unuttum. Ama benim unuttuğumu senin unutmanı istemiyorum.

*

GENEL MÜDÜR

Ziyafette güzel kadın, yanında oturan adamın genel müdür olduğunu öğrenince,

-Affedersiniz, dedi, bilmiyorum da... Acaba genel müdürlerin görevi nedir, ne iş görürler?

Genel müdür, önlerinde duran kayık tabağındaki mayonezli levreği gösterip,

-İşte, dedi, bu mayonezin üstüne konmuş olan maydanoz ne iş görüyorsa genel müdürler de öyle bir iş görürler.

*

İSTEYEREK DEĞİL

İşe alacağı adamın bonservislerini inceleyen patron,

-Görüyorum ki çok yer değiştirmişsin, dedi.

Adam,

-Evet ama dedi, hiç birinden de kendi isteğimle ayrılmamıştım ki..

*

NEDEN YORGUN?

-Çok yorgun, bitik görünüyorsun, hasta mısın?

-Hasta değilim ama uykusuzum. Dün gece eve geldiğimde sabah olmuş. Tam güneş doğarken yatağa girmek üzereydim ki, karım uyandı, "Ne kadar erken kalkıyorsun şekerim!" dedi. Ben de birden yalan uyduramadım. Hiç bozuntuya vermeden çıkardığım elbisemi yeniden giyip yazıhanenin yolunu tuttum.. İşte durum bu!

Cog

DAHA UZUN MU?

Bir genç aktör, Komedi Fransez müdürü Pierre Descaves'a baş vurarak, sınavla Komedi Fransez'e alınması dileğinde bulunmuştu. Dileği kabul edilen genç aktör sınavda bir şiir okuyacaktı. Ama o denli heyecanlıydı ki, şiirin ilk dörtlüğünü okurken pek çok terlemiş, ceketini çıkarmış, üçüncü dörtlük bitince de yakasını açmıştı. Büyük şaşkınlık içinde delikanlıya bakan Descaves endişeli bir sesle sordu:

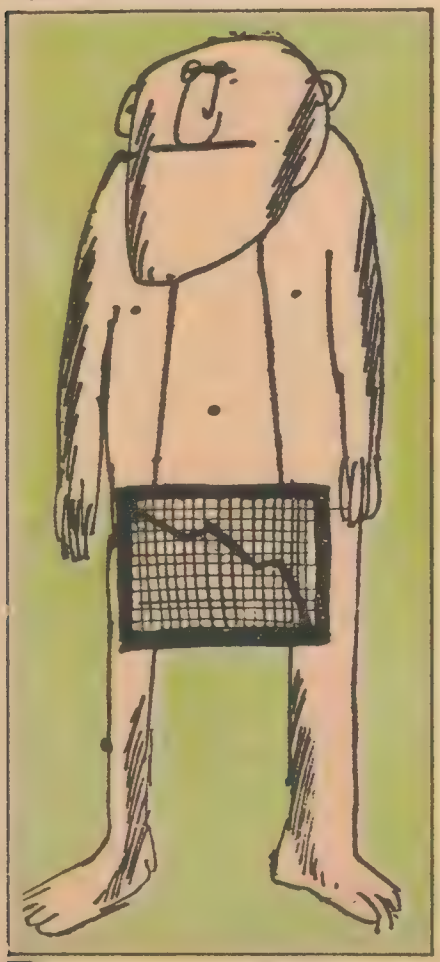

--Delikanlı, acaba şiir daha epi uzun mu?

•

DEVLETİN DİREKLERİ

Fransız Başbakanı Kardinal Fleury bir gün Kral Onbeşinci Louis'ye hükümetle sözleşme yapmış olan devlet mülteżimlerini şöyle tanıştırmış:

--Haşmetlim, işte devletin kırk direği!

Orda bulunan Marki de Souvré -Evet, öyledir... demiş, ip, asılmış insanı nasıl tutarsa, onlar da devleti işte öyle tutuyorlar.

•

NAPOLYON'UN YAVERİ

Korsikalı olan Napolyon Bonapart'ı bir Korsikalı görmek istiyordu. Napolyon'un yaveri Rapp, Korsikalı'yı Napolyon'un huzuruna aldı. Napolyon eliyle işaret ederek Rapp'a odadan çıkmasını buyurdu.. Ama yaver bu işareti görmezden geldi...

Korsikalı ile konuşmaları bitip de adam odadan çıktıktan sonra Bonapart yaverine sordu:

-Biz konuşurken, sana işaret ettiğim halde neden odadan çıkmadın?

Rapp saflık pozuyla şöyle dedi:

-Biz Fransızların Korsikalılara pek güvenimiz yoktur da...

•

VERGİDEN KURTULMAK

Orson Welles Avrupa gezisine çıkınca, vergi kaçırmak için Amerika'dan ayrıldı, diye dedikodu çıkarmışlar. Welles de şöyle demiş: "Amerika'da hiç kimse vergiden kurtulamaz, tek kurtuluş intihardır!"

BİR BİZDEN

OOOH!...

Abdülaziz ve İkinci Abdülhamit dönemlerinde Nâzırlık (Bakanlık) ve valiliklerde bulunmuş olan Kâni Paşa çok namuslu ve hesabını bilir bir adammış. Yalnız kişisel işlerinde değil, devlet işlerinde de çok tutumluymuş. Bu yüzden onun döneminde gümrükler çok iyi yönetilmiş.

Kâni Paşa Bosna'da valiyken, ileri gelenlerin ziyafetlerine, çağrılarına gider, ama kendisi hiç karşılıkta bulunmazmış. Yakınları,

-Paşa, hiç olmazsa konsolosları çağır ! diye üstelerler, ama ziyafet giderlerini israf sayan Kâni Paşa bu sözlere aldırmazmış.

Birgün birdenbire Kâni Paşa'nın azil haberi gelmiş. Bunu duyan paşa, azledildiği için üzüleceği yerde, sevinç içinde,

-Oooh! demiş, şu heriflere ziyafet vermeden gidiyorum ya...

●

ZURNACI

Dördüncü Mehmet döneminde yalnız dört saat sadrazamlık(Başbakanlık) etmiş olan Zurnazen (Yani zurnacı) Mustafa Paşa, yeniçeri ocağında zurna çalarmış. Dört saat süren bu sadrazamlığı sırasında Karagöz Mehmet diye anılan kötü bir adamı defterdar (Yani Maliye Bakanı) yapmıştı. Azlinden sonra zamanın şairlerinden biri şöyle söylemişti:

"Çalıcak zurnasını çıktı cebinden Karagöz!"

●

YILDIZ BÖCEĞİ

Padişah II. Abdülhamit Yıldız Sarayı'nda oturduğu için, yazılarda kullanılması yasak kelimeler arasında "Yıldız" kelimesi de vardı..

Birçok nazırlıklarda (Bakanlıklarda) bulunmuş olan Münif Paşa "Mecmua-i Fünun" adlı dergisini 1882 de ikinci kez yayımlamaya başlamıştı. Bu dergideki yazılardan birinde "Yıldız böceği" sözü bulunduğu için, Yıldız Sarayı'nda oturan Abdülhamit'in fermanıyla dergi kapatılmış, Münif Paşa da sarayda sorguya çekilmişti.

Köse Raif Paşa vezir olunca Münif Paşa şu dörtlüğü söylemiştir:

Üç tuğlu vezir olurmuş evvel
Üç tüylüsü şimdi oldu peydâ
Üç tuğ ile üç tüyü kıyas et
Devlet ne imiş ne oldu hâlâ

Antika balta

Küçük bir köyden geçen bir antikacı bir köylünün eski bir baltayla odun yardığını görünce,

--Amma da eski balta kullanıyorsunuz, dedi, Hem de sağlam bir balta.

Adamın antikacı olduğunu çakan köylü,

--Ya ne sandındı, dedi, bu George Washington'un kullandığı baltadır.

Antikacı inanmazlıkla gülümseyerek,

--Öyleyse yine de yeni kalmış doğrusu ... dedi.

Köylü,

--Elbette yeni kalır, dedi, tam üç kere sapı, beş kere de demir baltası değişti.

•

FARK YOK

Çok güzel bir yaz gecesiydi. Ay yusyuvarlaktı. Denizden tatlı bir esinti geliyordu. Yumuşak dalgalar mırıltıyla kıyıyı okşuyordu.

Erkek, sevdiği kadının omuzuna elini attı, onu öperek fısıldadı:

--Seni şimdiye kadar sevenlerin hepsinden başka türlü, daha çok seviyorum...

Kadın,

--Ben hiç bir fark görmüyorum...dedi.

•

REHBER

On kişilik bir turist grubunu gezdiren rehber,

--Rica ederim, burda cigara içmeyiniz, az sonra çıkınca içersiniz.. dedi.

Turistlerden biri,

--Hiçbirimiz cigara içmiyoruz ki..deyince rehber,

--Ama ben içiyorum dedi.

İŞSİZLİK

Uzun yıllar işsiz kaldıktan sonra bir fırsatını bulup ticarete başlayan adama arkadaşı birgün,

--İşler nasıl gidiyor? diye sordu. Adam,

--Kötü sayılmaz, dedi, üçyüz liraya bir katır aldım, onu oldukça yeni bir bisikletle değiştirdim. Bisikleti verip yerine elden düşme bir yemek takımı aldım. Yemek takımını da bir karyolayla değiştirdim, karyolayı da üçyüz liraya sattım.

Şaşıran arkadaşı,

--Ama sen bu alışverişten hiç bir şey kazanmamışsın ki..deyince adam,

--Doğru, dedi, kazanamadım, kazanamadım ama işsiz de kalmadım ya sen ona bak...

SÜLÜ

Bir nefes çekerdim efkârlanınca,
Nefesim kesildi zammı duyunca
Mutluydum peynirle ekmek bulunca,
Yaktın ocağımı kül ettin Sülü.

Kèndi vatanımda eller gibiyim,
Çiğnenip geçilen yollar gibiyim,
Koklanıp atılan güller gibiyim,
Beni yadellere kul ettin Sülü.

Ben de bilmiyorum gittiğim yolu,
Her yanda sefalet ıstırap dolu,
Eskiden bilmezdim sağ ile solu,
Kırdın sağ yanımı sol ettin Sülü.

-K. E

ATLI KARINCA

Astsubay eşleri yürüyor, yürüyor.
Memurlar, Hâkimler
yürüyor, yürüyor..

Hocalar, talebeler yürüyor yürüyor.
İşçiler, köylüler yürüyor yürüyor.

Yalnız yürütülemeyen
bir sen varsın,
Bekliyoruz sen, ne zaman yürüyeceksin..
T. D.

-Adalet Gazetesi, 18 Haziran-

Lâfın

İnsanlar genellikle iki türe ayrılmıştır. Alın teriyle hayatlarını kazananlar, bir de bunlara mendil, soğuk içki, buz, gazoz, vantilatör, buzdolabı satanlar.

o

Çiftçilik, sabahın erken saatlerinden akşamın geç saatlerine dek toprakta çalışmaktır, ancak bu toprakta petrol bulabilirseniz zengin olursunuz.

o

Komiteler genellikle beş kişiden kurulur. Bunlardan biri gerçekten çalışır. Üçü, o çalışanı destekler, ama lâfla.. Beşincisi de komitenin çalışmalarını basına ve kamuya duyurur.

o

Akşam yemeğinden sonra çekilen nutuklar, aşk mektuplarına benzer, nasıl başlayacağınızı bilmediğiniz gibi, nasıl bitireceğinizi de bilemezsiniz.

o

Başarı kazanmış erkek, durumunu ilk karısına, bundan sonraki karılarını da durumuna borçlu olan adamdır.

Cücüğü

Yarışma Fıkraları

Kumkapı(Istanbul), Türkeli Cad. Haker Apt. No:134 Çatı katı, Servet Güneyi yazıyor:

SÜNNET DÜĞÜNÜNE 182 DAVET

Nasrettin Hoca'yı bir öğrencisinin sünnet düğününe çağırmayı unutmuşlar. Buna çok içerleyen Hoca, zerdeyle pilâv aklına gelince yerinde duramaz olmuş. Hemen düğün evine koşup, çocuğun babasını kapıya çağırtmış,

-Şu elifbe cüzünü oğlun unutmuş, yarın derse çalışması gerekir.. demiş.

Baba da, oğlunun cüzü unutmadığını, yanında eve getirdiğini iddia edince büsbütün bozulan Hoca,

-Yaaa! demiş, hocasını düğüne çağırmayı unutan çocuk, bir cüzü

-Adamın kıçındaki yamaya bak!

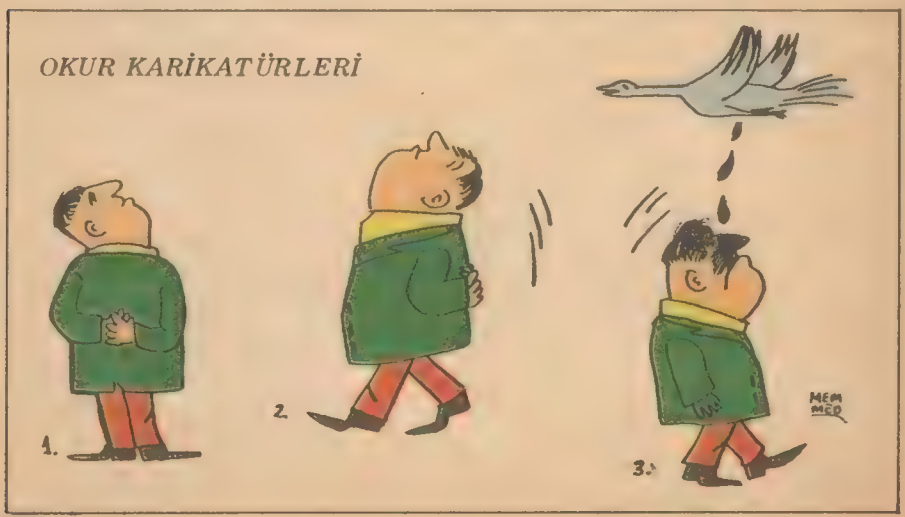

nasıl olur da unutmaz!. Unutmuş, unutmuş...

■

Merzifon- İlköğretim Müfettişi Muzaffer Aktuğ yazıyor

183 DEVENİN BAŞI

Hoca bir gün pazara satmaya yün götürmüş. Dalavereciler hocanın elinden yünleri çok ucuza satın almışlar. Hoca can sıkıntısıyle pazardan dönerken yol boyunca yediği kazığı nasıl çıkaracağını düşüyormuş. Yol kıyısında bir deve iskeletinin başını görünce yerden almış, eve götürüp üzerine yünleri sarmış, pazarın yolunu tutmuş. Hocayı kazıklayanlar yine çevresini alıp,

-Ne getirdin Hoca? demişler.

Hoca sözde kızgınlıkla,

-Devenin başını! demiş.

Kurnaz pazarcılar hemen tartıp yün yumağını yine ucuza almışlar.

Ama parayı saydıktan sonra yumağı çözüp de içinden koca bir deve başı iskeleti çıkınca Hoca'yı yakalayıp,

-Bu ne yahu, sana yakışır mı? diye bağırmaya başlamışlar.

Hoca soğukkanlılıkla,

-Siz bana ne getirdin, diye sordunuz, ben de size önceden" Devenin başı! "demedim mi? Gerekliymiş ki aldınız.. Şimdi ne diye kızıyorsunuz? demiş.

■

Mut-Mut Lisesi, Sf. I B. No:574 Ali Manav Yazıyor:

184 KEYFİNDEN DEĞİL

Hoca bir gün pazarda satıcının övgülerine dayanamayıp bir mecidiyeye bir karga satın alır. Eve getirip de kargayı, karısı bunu bir mecidiyeye aldığını öğrenince kıyametleri koparır!

-Sende hiç akıl yok mu adam, eti yenmez derisi yaramaz! Bir mecidiyeye dört tavuk alırdık, kızartırdık, kaynatırdık, çorbasını, pilâvını yapar yerdik...

Karısı o denli söylenir ki, sabrı taşan Hoca, kargayı almasına haklı bir gerekçe de bulamayınca,

-Sus, artık yeter! diye bağırır. Aklının ermediği işe burnunu sokma. Ben bu kargayı keyfimden almadım, bin yıl yaşar dediler de, bakalım o kadar yaşayacak mı diye aldım...

■

Kastamonu-Ticaret Lisesi V-A. A

Hamdi Karatay yazıyor:

185 ESSELÂMÜ ALEYKÜM

Hoca, pazardan altmış liraya aldığı hindiyi, yarı yarıya zararına, yine pazarda otuz liraya satar. Sattıktan sonra kazık yediği için çok canı sıkılır, bütün gün bunu düşünür. Akşam namazını kıldırırken yine aklı hep hindide olduğu için, cemaatin önünde yüksek sesle selâm verirken, başını sağa çevirir,

- Altmış lira nerdeee!...

Sola çevirir,

-Otuz lira nerdeee! der.

■

Gülbahçesi (Adana)-Öğretmen Sitesi İnşaatı Mühendis Sırrı Özer eliyle H. Hikmet İşcan yazıyor:

186 KABAHAT KİMDE

Nasrettin Hoca iki elini açıp dua eder!

-Allahım, işte benim tarlam, şurası... Rahmetini esirgeme!..

Mevsimi gelince oralara yağmur yağar. Hoca sevinerek, tarlasına bakmaya gider. Bir de ne görsün, seller tarlada ne var ne yok silip süpürmemiş mi!.. Yine iki elini açar.

-Kabahat sende değil bende ki, sana tarlanın yerini gösterdim! der.

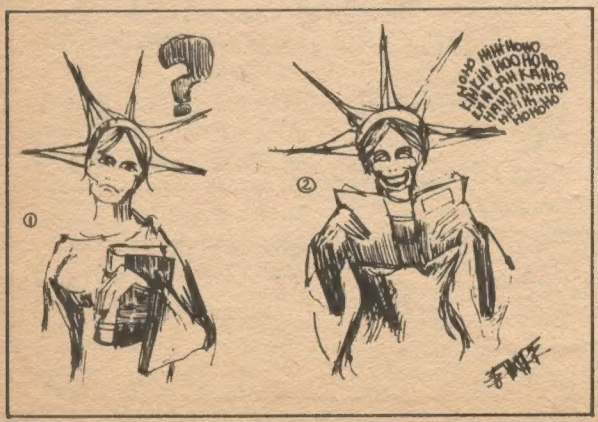

Açıklama

Kimi okurlarımız gönderdikleri fıkralarının neden yayınlanmadığını mektupla soruyorlar. Daha sırada yayınlanacak fıkralar vardır. Birtakım fıkraları da, çok bilindiği için yayınlamıyoruz. Örneğin aşağıdaki, şu çok bilinen fıkrayı tam yirmisekiz okurumuz göndermiştir:

"Hanımın biri saatini tamir için dolaşırken vitrinde kocaman bir saât bulunan dükkâna girer,

-- Saatimi tamir eder misiniz? der.

Dükkândaki adam da,

-- Hanımefendi, burası saatçi dükkânı değil, sünnetçi bürosu... der.

Kızan kadın,

-- Öyleyse ne diye vitrine saat koydunuz? diye sorunca sünnetçi de

-- Ne koyacaktık yani hanımefendi? der."

Yine çok bilinen şu fıkrayı da kırktan çok okurumuz göndermiştir:

" Berber, başında yalnız üç tek tel saç bulunan müşterisinin sakalını tıraş ettikten sonra sorar:

-- Saçlarınızı ne yana tarayayım?

-- Sağa...

Berber tarağı dokundurup da, üç tel saçtan biri tarakta kalınca berber bir daha sorar:

-- Ne yana tarayım beyfendi?

-- Sola...

Berber tarağı dokundurunca ikinci tel saç da kopunca başında tek tel saç kalan adam bağırır:

-- Bırak yahu, dağınık dursun!

Çok güzel de olsalar işte bu türlü çok bilinen fıkraları yayınlamıyoruz. Yine çok güzel ama çeviri olan fıkraları da yayınlamıyoruz. Örneğin bize gönderilen şu çok güzel fıkra çeviri olduğu için yayınlanmamıştır:

"Sarhoş adam sabaha karşı evine gelir. Ayakkabılarını çıkarıp sessizce içeri girer. İleri geri gider, sallanır, koryolasına tutunur, yorganı açar, elindeki cigarasını yatağına koyar, üstünü iyice örter. Sonra başını iki-üç kere kül tablasına bastırır ve kendini pencereden fırlatıp atar."

Durum böyleyken, kimi okurlarımızın da mektupla dikkatimizi çektikleri gibi, eskiden yayınlanmış, ya da çeviri fıkralardan farkına varmadan yayınladıklarımız oluyor.

Türkiye'nin en çok okunan mizah dergisi Ustura, her hafta Türk ve dünya mizahının en iyi örneklerini sunuyor. Ustura'ları biriktirip ciltletirseniz, her ciltte ayrı bir mizah hazinesi kazanacaksınız!